

Malermester

Egil Ditlefsen,

Finnsnes

døde plutselig siste fredag. Han ble rammet av et alvorlig hjerteanfall på arbeidsplassen, og livet ebbet ut før hans nærmeste nådde frem.

Med Ditlevsen er enda en representant for den gamle håndverkerstand på stedet gått bort. En stillfarende traust arbeidskar var han — et menneske som aldri gjorde for mye vesen av seg selv og sitt verk. I sitt fag var han en mester av den gamle skole. Han eide den skaperglede og skjønnhetssans som det dessverre er blitt mindre av blant de moderne håndverkere. For han var faget ikke bare et arbeid, men en kunst, han hadde evner og talent som han tydelig la for dagen i sin store hobby — billedmalingen. Her kunne han slippe seg løs og bruke sin sans for form og fargesammensetning fullt ut. Slik bevarte han lykkelig sin glede og respekt for arbeidet - den gleden som så altfor ofte vil komme bort i hverdagen og slitet.

Som den tenkende mann var malermester Ditlevsen alltid dypt religiøst interessert. Han var litt av en filosof, en tenker, som aldri hoppet over problemene, men grublet over dem og forsøkte å finne det rette.

Noen tungsindig mann var han allikevel ikke. Han hadde evnen til å glede seg over livet, over naturen og over arbeidet.

Friluftslivet elsket han, og sommerstid benyttet han alltid sin fritid til å dra opp til hytta på Senja. For han var naturen det største kunstverk — et kunstverk som han beundret hele sitt liv.

Ellers var malermester Ditlevsen en hjemmets mann. Sammen med sin kone skapte han for seg og sine et godt og hyggelig hjem, der fem barn vokste opp.

Det er sårt å vite at malermester Ditlevsen ikke lenger er blant oss. Vi føler med hans nærmeste i sorgen. Og lenge vil vi bevare minnet om denne hederskaren som er gått bort.